

**Επι - σκέπται του Διαδικτύου,
Επι - σκέπται του δικτύου των σκέψεών μου,**

Προς το παρόν, αν και είναι νωρίς, πρέπει να πω ότι έχετε στείλει ενδιαφέροντα σχόλια και απορίες. Περιμένω περισσότερα για να βλέπω ότι η ενεργοποίησις έχει αρχίσει. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για όλους, για τούς ανθρώπους του περιβάλλοντός μας και για μία ισορροπία που γενικώτερα βελτιώνει τις σχέσεις μας. Μόνον η έξοδος από την παθητικότητα μας παρέχει δυνατότητες αυτοεξελίξεως.

Από τα λ ά θ η μας εξελισσόμεθα και όχι από την παθητικότητα και την αναβλητικότητα. Τότε το λ ά θ ο ς γίνεται ά θ λ ο ς.

Η έξοδος από την παθητικότητα διευρύνει τις δυνατότητες μας ν' αντιληφθούμε ότι ο γηραιός κόσμος που γνωρίζουμε φθίνει και αποχωρεί. Θ' αφήσει την θέσι του, παρά την θέλησί του, στον νέο κόσμο που γεννιέται. Την στιγμή αυτή βρισκόμαστε μετέωροι μεταξύ των δύο κόσμων. Ο παλαιός είναι ακόμη παντοδύναμος και δεν εγκαταλείπει την κυριαρχία του. Η νοημοσύνη μας βρίσκεται κάτω από την προγραμματισμένη εξουσία του.

Προς το παρόν ο νέος κόσμος περνά απαρατήρητος, γλυστρά δημιουργώντας μόνο μικρά διαλείμματα συνειδητότητας σ' εκείνους που προσπαθούν ν' ακολουθήσουν με συνέπεια τον προορισμό τους.

Ο νέος κόσμος εργάζεται σιωπηλά, προχωρεί μεθοδικά, μεγαλώνει, ισχυροποιείται και όταν θα είναι έτοιμες οι νέες συνειδήσεις, έχοντας διαρθρώσει τον υγιή τρόπο του σκέπτεσθαι, θ' αναλάβει το σκήπτρο. Η παρουσία του θα εκφράζεται μέσα από την εσωτερική Γνώσι των συνειδητοποιημένων ανθρώπων, που αντιλαμβάνονται την σημασία της αρετής και της διαλεκτικής και όχι μέσα από την ισχύ, την βία και τον καταναγκασμό των καιροσκοπών.

Εμείς ξεκινήσαμε αυτήν την πορεία πριν από δώδεκα έτη. Τότε αρχίσαμε το κτίσιμο του οικοδομήματος στον χώρο των ιδεών. Ο χώρος των ιδεών απαιτεί διαλεκτική. Δεν είναι μονόλογος. Λοιπόν, μην διστάζετε καθόλου να εκφράσετε αυτό που σκέπτεσθε, διότι μόνον έτσι εγκαταλείπετε την παθητικότητα και προχωρείτε προς τον δικό σας προορισμό. Αυτός μπορεί μεν να είναι ακόμη ακαθόριστος και μακρινός, όμως από σας εξαρτάται να

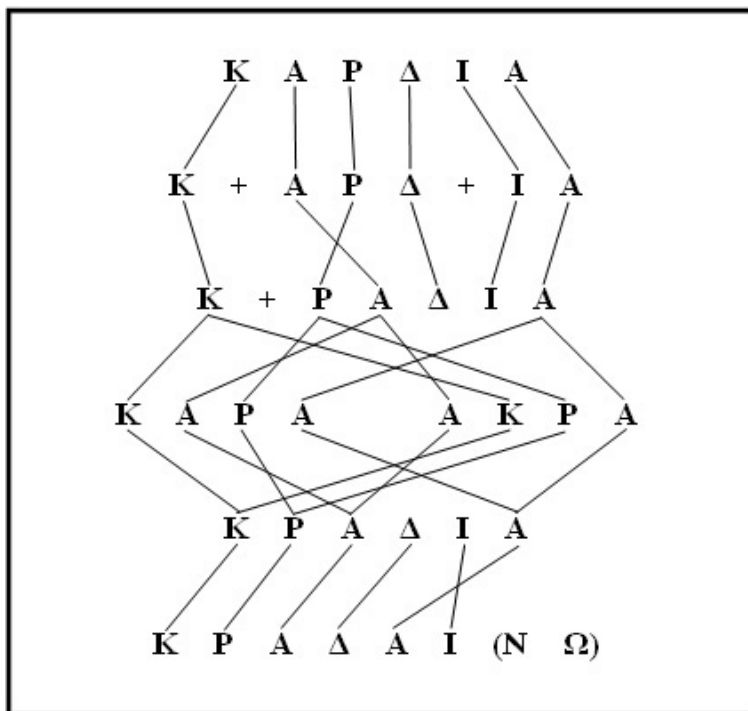
τον πλησιάσετε, να τον αγκαλιάσετε για να μην σας ξεφύγει πριν τον ολοκληρώσετε.

Με μεγάλη χαρά έλαβα μηνύματα από νέους και παλαιούς επι - σκέπτες του διαδικτύου, στα οποία εκφράζουν σκέψεις επί της ουσίας του Πυθαγορείου 12^{ου} Ακούσματος: «Μη καρδίαν εσθίειν» (1).

Στο εξής, θα σας παραθέτω επίσης και τις πηγές από όπου, αν θέλετε, θα μπορείτε να αντλήσετε την πλήρη γνώση από τα κείμενα, στα οποία έχω κάμει αναφορά.

Κρίνω σκόπιμο να συμπεριλάβω σήμερα ένα δικό σας κείμενο, που έλαβα με βási την κ α ρ δ ι á. Είναι μία σύνθεσις προηγουμένων πλατωνικών γνώσεων και ένας σωστός συνδυασμός ιδεών. Η δική μου παρέμβασις βρίσκεται στις λέξεις που είναι σε παρένθεσι με κόκκινα γράμματα, που αναφέρονται στην λειτουργία της καρδιάς.

Επαναλαμβάνω τον προηγούμενο πίνακα με νέα προσθήκη, ώστε να προχωρούμε στην διάρθρωσι της ιδέας κ α ρ δ í α ή κ ρ α δ í α. Υπάρχουν και άλλες δυνατότητες μέσα στην λέξι κ ρ α δ í α, που επιβεβαιώνουν ότι η λέξις αυτή είναι «φύσει» και όχι «κατά συνθήκη», εφ' όσον περιγράφουν τόσο το όργανο, όσο και την λειτουργία του.

Η καρδιά ονομάζεται και κρ α δ ί α, προσφέροντας την λέξι/έννοια κ ρ α δ α σ μ ό ς, που είναι τρομώδης ή παλμική κίνησης. Στην περίπτωση της κ ρ α δ ί α ς είναι ο ισχυρός κτύπος, ο οποίος κ ρ α δ α ί ν ε ι και τον αισθανόμαστε όχι μόνο στην καρδιά μας, αλλά σε ολόκληρο το είναι μας. Αφήνω πάντοτε ένα περιθώριο, ώστε η σκέψις να προχωρεί περαιτέρω. Δεν εξαντλώ τούς αναγραμματισμούς. Θυμόμαστε πάντοτε ότι πρώτα εξετάζουμε το πράγμα που μας απασχολεί και μετά την λέξι/έννοια. Αναφερθείτε στο τρίτο μήνυμα σχετικά.

«Η κ α ρ δ ι ά/θυμοειδές θέτει σε κίνησι, μέσω της ρ ο ή ς του α ί μ α τ ο ς και τα υπόλοιπα όργανα του σώματος.

*Ορίζει επίσης και τον **(ρ ά δ ι ο /εύκολο)** ρυθμό/δόννησι με τον οποίο θα πρέπει η κίνησης αυτή να εκτελείται. Είναι συντονισμένη κίνησης **(Είναι η μεταφορική ά ρ δ ε υ σ ι ς του σώματος, όμοια με την περιοδική και ρυθμική ά ρ δ ε υ σ ι ενός αγρού).***

*Η κίνηση και ο ρυθμός αυτός **(ά ρ δ ε υ σ ι ς)** αφορά ολόκληρο το σώμα από το άνω ά κ ρ ο/εγκέφαλος/λογιστικό μέχρι το κάτω ά κ ρ ο/ήπαρ/επιθυμητικό. Τα πάντα χορεύουν στον ρυθμό της κ α ρ δ ι ά ς **(κ ρ α δ α ί ν ο ν τ α ι).***

*Στο ψυχικό επίπεδο ο λευκός ίππος/θυμοειδές θέτει σε κίνησι ολόκληρο το άρμα της ψυχής μέσω της ρ ο ή ς των συναισθημάτων/Έρωτος. Δονείται ολόκληρη η ψυχή **(κ ρ α δ α ί ν ε τ α ι)** στον ρυθμό/κάλπασμα του λευκού ίππου/συναισθήματος.*

*Εαν λοιπόν τρώμε την κ α ρ δ ι ά μας, ο ρυθμός/συντονισμός **(κ ρ α δ α σ μ ό ς)** καταστρέφεται και το σώμα/άρμα ασθενεί και εκτρέπεται.*

Και στα δύο επίπεδα, αισθητό και νοητό, εγκέφαλος και νους (ο ηνίοχος) έχουν ρυθμιστικό χαρακτήρα. Η ορμή/παλμός ανήκει στην κ α ρ δ ι ά/λευκό ίππο/θυμοειδές/συναίσθημα».

Στο κείμενο βλέπουμε έναν ωραίο συνδυασμό Πλατωνικής μυθοπλασίας και φιλοσοφίας να συνδέεται με την φυσιολογία του ανθρώπινου οργανισμού με εκπρόσωπό του την κ α ρ δ ι ά.

Η μυθοπλασία του ηνιόχου και των πτερωτών ίπων καταγράφεται στον διάλογο του Πλάτωνος «Φαίδρος» (2).

Η φιλοσοφία είναι η σχετική με τα μέρη της ψυχής, όπως αναλύεται από τον Πλάτωνα στο τέταρτο Βιβλίο της Πολιτείας (3).

Με την λέξη/έννοια κ α ρ δ ί α η Ελληνική Γλώσσα περιγράφει ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό, ο οποίος περιλαμβάνεται από την κ ά ρ α μέχρι τα ά κ ρ α. Παρούσα και η συγκεκριμένη λειτουργία, την οποία επιτελεί η ρ α δ ί α ά ρ δ ε υ σ ι ς του αίματος. Η ά ρ δ ε υ σ ι ς σε στιγμές επιταχύνσεως της κυκλοφορίας κ ρ α δ α ί ν ε ι τον οργανισμό με τούς κτύπους της κ α ρ δ ί α ς.

Παραθέτω και δεύτερο ενδιαφέρον απόσπασμα από άλλη φίλη αγαπητή, σχετικά με το κραδαίνω:

«Το κάπα της καρδιάς που κραδαίνει, δηλ. κινεί και ίσως συν - κινεί όλη την ύπαρξη και σημαίνει την κυκλοφορία του αίματος στο σώμα ίσως σημαίνει και την κυκλοφορία της σκέψεως στην διά - νοια. Αυτή η κίνηση της κυκλοφορίας του αίματος είναι του ταυτού, ή του ετέρου. Μπορεί να συνδυασθεί αυτή η κυκλική κίνηση με την φορά του νου που είναι η φρόνηση που πρέπει και αυτή να είναι κίνηση της ταυτότητας προς το θείον Νου, τον Ένα Νομο;».

Νομίζω ότι και η άποψις αυτή είναι ορθή και έχει πολύ ενδιαφέρον. Οι κύκλοι του ταυτού και του θατέρου αναφέρονται στον Τίμαιο του Πλάτωνος (4).

Συνεγίζουμε με το 12ο Άκουσμα: «Μη καρδία εσθίειν».

Τις λέξεις μ η και κ α ρ δ ί α τις ανέλυσα στο τρίτο μήνυμα. Βεβαίως δεν εξαντλούνται οι εξηγήσεις σ' αυτά που είπαμε. Εγώ θα δίνω τα ερεθίσματα και σεις θα προχωρείτε έχοντας παραλάβει το έναυσμα. Παρακαλώ τα νέα παιδιά να μην ξεχνάμε την χρήσι του Λεξικού για ν' αυξάνουμε συγχρόνως και το λεξιλόγιό μας.

Το εσθίειν, απαρέμφατον ενεστώτος του ρήματος εσθίω:

Το εσθίειν, απαρέμφατο του ρήματος εσθίω, παρέμεινε σε εκκρεμότητα για να ολοκληρωθή σ' αυτό το μήνυμα.

Πρώτα, ας εξετάσουμε την λέξη εσθίω. Παρατηρούμε ότι το εσθίειν είναι το απαρέμφατο ενεστώτος του ρήματος.

Απαρέμφατον είναι το «μη παρεμφαίνειν» και σημαίνει ότι η έγκλισις δεν εμφανίξει (το μη) το φύλο και τον αριθμό των υποκειμένων. Εμφανίξει μόνον τον χρόνο, κατά τον οποίο συμβαίνει το γεγονός.

Νοηματικά σκεπτόμαστε ότι το ρητό εκφράζει μίαν ουδετερότητα. Σαν να μην θέλει η Πυθαγόρειος ψυχή να εμπλακή σε μία τόσο θλιβερή κατάσταση, την οποία η ίδια, με την ενεργητικότητα των συλλογισμών της, έχει υπερβεί. Διότι η ψυχή έχει χαλιναγωγήσει και τούς δύο ίππους της, το θυμοειδές και το επιθυμητικό μέρος της.

Η λογική/λογιστικό/φρόνησις/ηνίοχος φροντίζει να διαπαιδαγωγεί αφ' ενός το θυμοειδές/καρδιά/συναίσθημα/αγαθός ίππος και αφ' ετέρου με καλές συνήθειες να καθοδηγεί το επιθυμητικό/ένστικτα/κακός ίππος. Ποτέ τιμωρώντας, κακοποιώντας ή καταστέλλοντας την δύναμι των ίππων. Μεγάλη και σπουδαία ανάλυσι θα βρείτε στον Πρόκλο (5).

Ο μυστηριακός χαρακτήρας του ρητού:

Σε άλλο νέο, πολύ νέο στην ηλικία, που ζητά εξηγήσεις σχετικά με το τι σημαίνει ο μυστηριακός χαρακτήρας του ρητού «Μη καρδιαν εσθίειν», θα ήθελα να πω τα εξής:

Ο μυστηριακός χαρακτήρας, το μυστήριο, το μυστικό, ο μύστης, το μυνείν προέρχονται από δύο ρήματα: το μύω και το μυώ.

Μύω σημαίνει κρατώ τα μάτια και τα αυτιά κλειστά, προκειμένου ν' απομονωθώ από τις αισθήσεις και τα εξωτερικά ερεθίσματα, ώστε να επικοινωνήσω με τον εσωτερικό εαυτό.

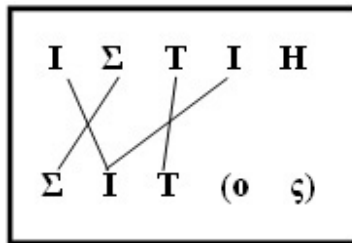
Μυέω - ώ σημαίνει εισάγω στα μυστήρια, παρέχω εμπιστευτική γνώσι, η οποία πρέπει να παραμείνει μυστική. (Πολύ περισσότερα θα διαβάσετε στο βιβλίο «ΑΡΡΗΤΟΙ ΛΟΓΟΙ, Κένταυροι, Αμαζόνες, Μέδουσα, τα της ψυχής πάθη» (6).

Το μυστηριακό μέρος του ρητού αναφέρεται στο θεϊόν. Το εσθίω έχει σχέση με την θεά Εστία, την μεγάλη θεά, η οποία κατέχει το μέσον του μεγάλου

πυρός, όπως αναφέρεται στον Ορφικό της Ύμνο, όπου αποκαλείται Ι σ τ ί η (7).

Στο μέσον του μεγάλου πυρός βρίσκεται εγκατεστημένη η θεά, ώστε καθ' ομοίωσιν του μεγίστου συμπαντικού Οίκου σε όλες τις μικρές εστίες, δηλαδή σε όλα τα σπίτια, να υπάρχει στο κέντρο το πυρ όπου ελατρεύετο η θεά Εστία.

Εσσία, Ουσία, Ώσις (8) είναι η πρώτη αρχή και πρώτη βασιλική θυγατέρα του Κρόνου. Εστία είναι η συμπαντική ουσία, ο π υ ρ - ή ν των κυττάρων των όντων, στο κέντρο του οποίου βασιλεύει η μυστηριακή θεά.

Η φυσική τροφή του σίτου ενυπάρχει στο όνομα της θεάς, που είναι η βασική τροφή του ανθρώπου. Ο σίτος μέσω του πυρός μετατρέπεται σε άρτο. Ο σίτος επήνετο στο πυρ στον οίκο των θνητών.

Η θεά με την ουσία του ονόματός της προσφέρει και την αντίστοιχη νοητική τροφή, όταν εμείς τα θνητά όντα εστιάζομεθα στο «αφ' Εστίας άρχεσθαι». Δηλαδή κάμνομε εκκίνησι των λογισμών μας από την ίδια μας την ουσία/Εστία. Ο Ελληνικός Δία - λογισμός έχει την ουσία του εστιασμένη στο κεντρικό πυρ, όπου φυλάσσεται η πρώτη αρχή.

Διότι η ικανότης μας εστιασμού/στοχασμού αρχή πρέπει να έχει το κεντρικό πυρ της ανωτέρας νοημοσύνης μας. Ανυψούμενοι, όμοιοι με το πυρ, οι λογισμοί μας εκχέουν το φως της αλήθειας προς όλες τις κατευθύνσεις, προερχόμενες από το «κέντρον του πυρός».

Αυτός λοιπόν είναι ο μυστηριακός χαρακτήρας του ρητού. Το θέμα δεν εξαντλείται σ' αυτές τις λίγες γραμμές. Όσοι θέλετε να μάθετε σχετικά με το θέμα περισσότερα θα διαβάσετε το κείμενο του Πρόκλου (9).

Η ενεργοποίησις του εαυτού είναι η πρώτη μας φροντίδα για να επιταχύνουμε τις διαδικασίες της ανωτέρας νοημοσύνης μας.

Έρρωσθε και ευδαιμονείτε

Πηγές:

- (1) Π. Γράβιγγερ «Πυθαγορείων Ακούσματα και Σύμβολα», εκδ. ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟΝ
- (2) Πλάτωνος «Φαίδρος» 246, εκδ. ΠΑΠΥΡΟΣ
- (3) Πλάτωνος «Πολιτεία» 4^ο Βιβλίο, εκδ. ΠΑΠΥΡΟΣ
- (4) Πλάτωνος «Τιμαιος» 36 C - D, εκδ. ΠΑΠΥΡΟΣ
- (5) Πρόκλου «Εις τας Πολιτείας Πλάτωνος» (B') 206 - 236, εκδ. ΚΑΚΤΟΣ
- (6) «ΑΡΡΗΤΟΙ ΛΟΓΟΙ, Κένταυροι, Αμαζόνες, Μέδουσα, τα της ψυχής πάθη», Κεφ. 2^ο, Μύησις και Εποπτεία, εκδ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
- (7) Ιωάν. Πασσά «ΤΑ ΟΡΦΙΚΑ», Ύμνος Εστίας, εκδ. ΗΛΙΟΥ
- (8) Πλάτωνος «Κρατύλος», 401 b - e, εκδ. ΠΑΠΥΡΟΣ
- (9) Πρόκλου «Εις τον Πλάτωνος πρώτον Αλκιβιάδην», 1 - 3, εκδ. ΚΑΚΤΟΣ

Αλτάνη

Π. Φ., 5.10.2009